

december 2019

“Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt.”

(Matteüs 24, 42)

In deze zin uit het evangelie van Matteüs bereidt Jezus de leerlingen voor op zijn definitieve terugkomst, die hen zal verrassen.

Ook in die tijd waren er vele moeilijkheden, oorlogen en allerlei soorten ellende. Voor het volk van Israël was de hoop gevestigd op de tussenkomst van de Heer, die een eind zou maken aan alle tranen. De verwachting dat Hij zou terugkeren was dus geen reden om bang te zijn, maar een troost en redding.

“Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt.”

Hier wijst Jezus op een groot geheim: het moment van nu goed beleven. Want Hij zal komen wanneer we aan het werk zijn, bezig met de gewone dingen van iedere dag, waarin we God heel vaak vergeten en maar al te bezorgd zijn voor de dag van morgen.

De onzekerheid over de dag waarop Jezus zal komen brengt ons christenen in een houding van voortdurende afwachting. We worden aangemoedigd om het huidige ogenblik intens te beleven en nú lief te hebben, niet morgen, nú te vergeven, niet later.

Nadenkend over dit Woord schreef Chiara Lubich: *“Heb je gemerkt dat je het leven vaak niet echt beleeft, maar dat het meestal oppervlakkig blijft? Dat je eigenlijk in afwachting bent van iets anders, van iets moois dat nog moet komen? Zeker, die betere tijden moeten nog komen, maar het zal anders zijn dan jij verwacht. Een goddelijk aanvoelen maakt dat je iets of iemand verwacht die je voldoening kan schenken. Je denkt misschien aan een feest, aan een vrije dag, of aan een bijzondere ontmoeting. Maar als die eenmaal voorbij zijn, voel je je toch niet voldaan. Niet helemaal tenminste. Je valt weer terug in de sleur van alledag, steeds in afwachting van iets dat moet komen. Feit is dat er voor ieder van ons het moment komt van onze dood. Dat is het moment van onze persoonlijke ontmoeting met de Heer die komt. Dat is het ‘grote moment’ waar je onbewust naartoe leeft, omdat je gemaakt bent voor het geluk. En het volle geluk kan alleen Hij je geven.”*

“Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt.”

De Heer Jezus zal zeker komen, aan het einde van ieders leven. Maar we kunnen zijn aanwezigheid nu al ervaren in de kerk, in zijn Woord, in iedere broer of zuster die we ontvangen, in zijn stem die spreekt in ons geweten. Ook vandaag stelt het leven ons voor

veel problemen, en we vragen ons misschien af wanneer al dit lijden een keer ophoudt. We kunnen niet passief afwachten dat de Heer tussenbeide komt. Elk moment kunnen we benutten om de komst van de Heer naderbij te brengen. Iedere kleine daad van liefde, ieder vriendelijk gebaar, iedere glimlach die we geven brengt Hem naderbij.

Paco is kapelaan in een ziekenhuis in Spanje, waar veel zieke ouderen zijn. Hij vertelt: *“Toen ik aan de deur klopte van de kamer van een patiënt, die vaak fulmineert tegen het geloof, had ik een kleine aarzeling. Maar ik zou willen getuigen van de liefde. Met mijn mooiste glimlach ga ik naar binnen, ik spreek met hem, over zijn situatie, zijn familie en uiteindelijk over het geloof. Dan vraag ik of hij misschien de ziekenzalving wil ontvangen. Zijn antwoord is: ‘Ja, graag!’ Ik dien hem de ziekenzalving toe en blijf nog even met hem praten. Wanneer ik wegga is hij rustig en vol vrede. Zijn dochter die het allemaal meemaakt, is stomverbaasd.”*

Letizia Magri